Покоління-біжутеріє,
Дивні мої діти!
Вже давно мені пора
З вами бронзовіти!
Але ж ви не даєте —
Мушу знов кричати,
Мушу знов, дурноголов,
Ставати на чати!
Так — вогонь. Земля горить,
Горить наша мати.
А ви кажете — вогонь
Треба шанувати.
Бо ж мистецтво над усе:
Блиски-переблиски.
Але ж це пашить вогонь
З вашої колиски.
Горить мова — і згорить:
Первні первовзору,
І все котиться згори,
А кричить, що вгору!
Все горить. І всім вогонь
Треба загасити —
Воду човником долонь
На вогонь неситий!
Горимо ми день за днем,
Кричимо, що квітнем —
Не червоним вже вогнем,
А жовто-блакитним!
Все горить. Душа горить.
Загасіте душу.
Нехай все воно згорить,
А кричати мушу!..